

**AZ OHIÓI NEMZETI GÁRDA: AZ USA EGYIK SZÖVETSÉGI ÁLLAMÁNAK
„SAJÁT” HADERŐ SZERVEZÉSÉRŐL (2. RÉSZ)****THE OHIO NATIONAL GUARD — THE MILITARY FORCE OF ONE OF USA'S FEDERAL STATES
(PART 2.)**

Az Északnyugati Tartomány első törvénye létrehozta a milíciát. Kimondták, hogy minden felnőtt férfi köteles saját fegyverzetével szolgálni az államot, amikor az szükségessé válik. Ebben a törvényben határozták meg először a milícia szervezetét, ellenőrzési rendjét és gyakoroltatását. Amikor Ohiót 1803-ban befogadta a szövetség, a milícia létszáma 5 030 fő volt. Ez az 1812-es háború kitöréséig 33 270-re nőtt, melyből 26 280 fő teljesített hosszabb-rövidebb ideig katonai szolgálatot. Ebben az időszakban Ohio északnyugati részén volt a harccselekmények fő szárazföldi frontja. A háború után Ohio rohamos növekedése miatt több mint 180 000 főre nőtt a létszám, amiből ugyanakkor csak 15% volt felfegyverezve; és így annyira működésképtelenné vált, hogy 1844-ben az Ohiói Államgyűlés eltörölte a mustrálási, valamint saját fegyverzet beszerzési köteleességet.

The first law of the Northwest Territory created the militia, in which every adult male was obligated to serve with his own weapon. It set forth its organization as well as its system of musters and military drills. When Ohio was admitted to the Union in 1803, it numbered 5 030. By the outbreak of the War of 1812 it had grown to 33 270, of whom 26 280 performed military service for various periods of time, in consequence of the fact that northwest Ohio was the primary land front in the war. After the war, due to Ohio's rapid growth, its numbers grew to over 180 000, of which only 15% were armed and became so useless that in 1844 the Ohio General Assembly eliminated the requirements of mustering and of the provision of ones own weapons.

AZ OHIÓI MILÍCIA MEGSZERVEZÉSE

Az Északnyugati Tartomány legelső törvénye az 1788. július 25-én alkotott milícia törvény volt. Ez minden 16 és 50 év közötti férfit katonai szolgálatra kötelezett.¹ Megszabta szervezetét (64 közkatona századonként, 8 század zászlóaljanként, kettő zászlóalj ezredenként)² és minden férfit kötelezett arra, hogy ellássa magát szuronyos muskétával vagy vontcsövű puskával, 40 tölténnyel vagy egy font löporral és négy font ólommal, valamint egyéb eszközökkel.³ Elrendelte továbbá, hogy minden vasárnap reggel tíz órakor az Istentisztelet helyszíne mellett a milícia tagjai fegyverrel felsorakozzanak.⁴ Akik mindezt elhanyagolták azokat pénzbüntetéssel sújtotta, és foglalkozott a haditörvényszéki eljárás rendjével is.⁵

A szövetséges milícia törvény elfogadását (1792) követően, 1799. december 13-án módosították az Északnyugati Tartomány milícia törvényét, beemelve abba a szövetséges törvény szabályait: a katonaköteles kort 18 és 45 éves kor között határozták meg, csökkentették a lőszer mennyiségét, és rögzítették a lőfegyverek ürméretét.⁶ Részletesen meghatá-

¹ Laws of the Governor and Judges under the Ordinance of 1787, 7/25/1788, section 1

² Ibid, 2

³ Ibid, 3

⁴ Ibid, 4

⁵ Ibid, 6-7, 8-11

⁶ Laws of the Northwest Territory, 12/13/1799, section 1 (tovább T.L. 1799)

HADTUDOMÁNYI SZEMLE

Budapest, 2010.
3. évfolyam 2. szám

KOC SIS Sándor

rozták az önkéntes tüzér- és lovassági századok szervezetét, saját költségű ruházatát és loállományát.⁷ Zászlóaljanként önkéntes könnyű századokat hoztak létre, 18 és 28 év közötti állományból, akik saját költségükön öltöztek be.⁸ Elrendelték azt is, hogy a századparancsnokok századaikat sorshúzás útján nyolc csoportra bontsák rendszeres szolgálatteljesítésre.⁹ Tekintettel a lakosság növekvő számára és a javuló biztonsági helyzetre, eltörölték a heti, és elrendelték a kéthavi mustrát. Kivétel ez alól december és március, mert a teljes zászlóaljak áprilisban, a teljes ezredek októberben lettek mustrára rendelve.¹⁰ A milíciát három hadosztályba szervezték, és azokból kilenc dandárt hoztak létre.¹¹ Előírták azt is, hogy a kormányzó a tartományt vagy szomszédját ért támadás esetén a milícia tagjait, dandáronként egyszerre legfeljebb négy csoportot, illetve a többi dandárok közül azokat, amelyeket az adott évben még nem vettek igénybe, négy-négy csoportot behívhat szolgálatra.¹² Foglalkozott a törvény az önkéntes egységek behívásának rendjével¹³ és szabályozta a helyettesítés rendjét is.¹⁴ Ekkor rögzítették a tartományi milícia katonai jogszabályait is.¹⁵

Ohio államot 1803-ban fogadták be a szövetséges államok közé, ami egyúttal azt is jelentette, hogy életbe lépett az 1802. november 29-én elfogadott Alkotmány. Ez a milícia főparancsnoki feladatait a kormányzatra ruházta.¹⁶ Egész fejezet foglalkozik a tisztek megválasztásának rendjével: a csapattiszteket a század tagjai, a törzs- és főtiszteket a beosztott tisztek, míg a vezérőrnagyokat az államgyűlés két háza közösen választotta.¹⁷ Ez a rendszer egyúttal a civil kontrollt jelentette a katonai erő felett, és biztosította a polgárok fegyverviselési jogát is.¹⁸

1803. december 30-án – miután az állam-kormány megkezdte működését – elfogadták az első ohioi milícia törvényt. Ez a törvény szinte teljes egészében megegyezett az 1799-es tartományi milícia törvénnyel, de figyelembe vette a változásokat. Elsősorban a lakosság számának gyarapodása volt az, ami befolyásolta a változásokat, így a törvény már 4 hadosztályról beszél.¹⁹ Részletesen foglalkozik a törvény az egységek területi elosztásával, a tisztek megválasztásával és a könnyű gyalogság korhatárának szélesítésével (16-tól 40 éves korig).²⁰ A milícia létszámáról, felszereléséről és fegyverzetéről szóló éves beszámolót az ún. „Adjutant General” állította össze.²¹ Az „Adjutant General” pontos magyar fordítása nehezen meghatározható. A milícia harcoló alakulatai felett a kormányzó – mint főparancsnok – rendelkezett. Ő nevezte ki az Adjutant General-t, mint katonai törzsének főnökét, aki ebben a minőségében a kormányzó katonai tanácsadója és parancsainak közvetítője volt, aki a kormányzó nevében intézkedett.²² Ugyanakkor a milícia törvények alapján, az Adjutant General volt *ex officio* a milícia főfelügyelője is, aki a mindennapi operatív ügyekben – személyügyi kérdések, adminisztráció – is intézkedett.²³ A másik meghatározó katonai vezető az ún. „Quartermaster General” volt, akit – úgy, mint a vezérőrnagyokat – az Államgyűlés két háza közösen választott meg.²⁴ Az ő felelőssége volt a milícia logisztikai ellátása és adminisztrációja. Hosszú ideig párhuzamosan létezett a két tisztség, de a gyakorlat bizonyította, hogy az

⁷ Ibid, 5⁸ Ibid, 6⁹ Ibid, 16¹⁰ Ibid, 18¹¹ Ibid, 20¹² Ibid, 33¹³ Ibid, 35¹⁴ Ibid, 38¹⁵ Ibid, 42¹⁶ Ohio Constitution of 1802, Art II, Section 10¹⁷ Ibid., Art. V, Sections 1-7¹⁸ Ibid., Art VIII, Section 20¹⁹ Ibid, Section 3²⁰ Ibid, Section 16²¹ Ibid, Section 20²² T.L. 1799, Section 12; O. M.L. 1803, Section 20²³ Ibid.²⁴ Ohio Constitution of 1802, Article V, Section 5.

HADTUDOMÁNYI SZEMLE

Budapest, 2010.
3. évfolyam 2. szám

KOCSIS Sándor

egyszemélyi parancsnoki rendszer az Adjutant General vezetésével hatékonyabb a szervezet számára. 1857-ben a Quartermaster General még önállóan tette meg éves jelentését a kormányzónak,²⁵ 1859-re azonban már az Adjutant General évi jelentésében lett beépítve a beszámoló.²⁶ Az 1866-os Ohioi Állami Milícia Törvény rendezte a kérdést és az Adjutant General fennhatósága alá rendelte az állam minden katonai fegyverzetét és felszerelését.²⁷

Az Ohioi Milícia Törvényt 1844-ig sokszor módosították, ami elsősorban a lakosság növekvő száma miatt történt és nem érintette az alapelveket. A rohamosan gyarapodó lélekszám és a területi alapon szervezett egységek miatt sűrűn módosították az egységek szervezési határait. Jól példázják a változások okait a tízévenként tartott szövetségi népszámlálás adatai, valamint az Adjutant General milíciáról szóló éves jelentései. Az 1. táblázat bemutatja a lakosság létszámának változását egy százéves intervallumban, a 2. táblázat a milícia létszámának alakulását, mint Ohio szervezetét az állam létezésének első 40 évében.

Év	Lakosság összesen ²⁸	Férfiak összesen	Népsűrűség/km ²
1800	42 159	21 974*	0,40
1810	230 760	120 279*	2,28
1820	581 434	303 061	5,58
1830	937 903	484 503	8,97
1840	1 519 467	784 102	14,35
1850	1 980 329	1 016 808	18,70
1860	2 339 511	1 190 162	22,09
1870	2 665 260	1 337 550	25,16
1880	3 198 062	1 613 936	30,19
1890	3 672 329	1 855 736	34,27
1900	4 157 545	2 102 655	39,25

1. táblázat: Ohio Állam lakosságának gyarapodása 1800–1900 (* becslésen alapuló számok)

A Greeneville-i egyezményt követő időszakban Ohio lakossága rohamosan növekedett, így az indiánok kénytelenek voltak visszahúzódní a Maumee folyó felső részére, Északkelet-Indiánába. Az 1805-ben Fort Industry-ban megkötött egyezménnyel vette kezdetét az a 25 éves folyamat, amelyben lépésről lépésre vonultak vissza az indiánok és adtak át egyre több földet a telepeseknek.²⁹ Érdemes itt megemlíteni, hogy az indiánok felfogásában a föld tulajdonjoga más értelmet kapott, mint a fehér telepeseknél. Hitük szerint a föld Isten teremtménye, az emberek csak „hasznát vehetik”, de birtokolni csak Isten képes. Ebből a logikából levezetve nem jelentett számukra nagy elvi áldozatot, hogy átengedjék a tulajdonjogot a fehéreknek.³⁰

²⁵ Messages and reports made to the General Assembly and the Governor of the State of Ohio for the Year 1857, (tovább E.D., jelentkezési év) Part I, 461 – 464.

²⁶ E.D 1859 Part 1, 103 – 117.

²⁷ O.M.L. 1866, Section 38.

²⁸ Historical Statistics of the United States, Cambridge University Press, New York, 2006, Vol 1, Part A, Table Aa5194-5290

²⁹ Chase, 38

³⁰ Hunt R. Douglas, The Ohio Frontier: Crucible of the Old Northwest 1720 – 1830, Indiana University Press (1996)

HADTUDOMÁNYI SZEMLE

Budapest, 2010.
3. évfolyam 2. szám

KOC SIS Sándor

Az előbb ismertetett folyamat persze nem ment zökkenőmentesen. Tecumseh, a Shawnee törzs egyik vezetője kísérletet tett egy indián szövetség létrehozására, hogy érdekeiket közösen képviseljék. Az Egyesült Államok kormánya – félve a precedenstől – megbízta Indiana kormányzóját, Harrison tábornokot, hogy vezessen megelőző hadjáratot az indiánok ellen. Az ütközet 1811. november 7-én zajlott le a Maumee folyó mentén, Tippecanoe mellett (a mai Indiana Államban), amelyben felszámolták az indiánok haderejét.³¹ Az elkövetkező 1812-es háborúban az indiánok így már csak az angolok segédcsapataiként kaptak szerepet.

Év	Létszám	Hadosztály	Dandár	Gyalogos/Puskás			Lovas			Tüzér		
				e	z	szd	e	z	szd	e	z	szd
1803	5 030			7	15				1			2
1805	9 272	3	5	14	29	120			2			1
1806	15 038	4	8	16	43	193			2			1
1807	15 324	3	7	16	43	203			3			1
1811	33 270	4	17	57	111	508			23			1
1814	36 771	csak az összlétszámról maradtak adatok										
1815	46 852	4	19	58	124	604			21			4
1819	76 890	8	28	80		858			29			9
1820	83 247	8	29	103		953			27			8
1821	86 021	8	31	106		944			28			8
1822	82 326	10	38	107		936	4		32			11
1823	94 896	10	38	115		1 036	8		40			19
1824	99 865	10	40	131		1 122	11		47			25
1826	110 188	14	48	160		1 357	15		69			32
1927	110 364	14	48	167		1 395	17		75	1		39
1829	115 376	14	48	161		1 395	?		?	?		?
1830	125 159	14	50	147	7	1 233	3	14	78		4	33
1831	126 471	16	53	143	8	1 233	4	13	76		5	28
1832	132 161	17	54	149	9	1 241	3	16	71		4	32
1834	132 713	17	55	141	8	1 178	3	16	68		6	29
1835	146 428	17	55	157	10	1 134	5	13	66	2	7	33
1837 ³²		23	65									
1839	160 505	23										
1840		23										
1841	180 258	23										

2. táblázat Az Ohio Milícia létszáma és szervezete 1803-1841³³
(Rövidítések: e – ezred; z – zászlóalj; – szd – század)

³¹ Chase, 41

³² 1835-től a Polgárháborúig csak hézagok adatok maradtak meg, melyek az E.D sorozatban találhatóak.

HADTUDOMÁNYI SZEMLE

KOC SIS Sándor

Budapest, 2010.
3. évfolyam 2. szám

Az 1812-es háborúnak két fő oka volt. Az egyik, hogy az angol Királyi Haditengerészet erőszakos sorozási gyakorlata, amely a nyílt tengeren amerikai hajókról történt, sértette az Egyesült Államok tekintélyét; a másik, hogy az indiánok felbujtása a telepesek ellen komoly biztonsági kockázatot jelentett a határvidéken. Az Egyesült Államok nyugati településein ezért is fogadták nagy lelkesedéssel a háborút, és az sem véletlen, hogy a döntő csaták is a nyugati hadszíntéren folytak.³⁴

1812. március 12-én, Madison elnök felkérte a Kongresszust, hogy rendeljen el hadiállapotot.³⁵ Április 12-én a honvédelmi miniszter felszólította Meigs kormányzót (Ohio), hogy mozgósítson 1200 milicistát és küldje Fort Detroitba.³⁶ A daytoni gyülekezés helyszínén Hull tábornok, Michigan kormányzója átvette a parancsnokságot (május 25-én), és június 1-én 1900 fős seregével (közte az 1200 fős ohioi milícia egység) elindultak Detroitba.³⁷ Az Egyesült Államok hadseregének egyik legsúlygyenteljesebb kudarca augusztus 16-án következett be. Az ügyes angol megtévesztés hatására Hull és többszörös túlerőben lévő hadserege ellenállás nélkül megadta magát, és feladta Fort Detroitot.³⁸ A vesztes sereg milicista tagjait becsületszóra hazaengedték az angolok, míg a tényleges katonák hadifogságba kerültek.³⁹ Egyidejűleg az angolok lerohanták az őserdőben lévő Fort Mackinacet (a Michigan és a Huron tavak közötti szorosban) és Fort Dearbornt (a mai Chicago). Ezzel az Egyesült Államok nyugati határa védtelenné és nyitottá vált.

A kudarcokat követően Harrison vette át az északnyugati hadsereg vezetését, melybe augusztus végére 74 milicista századot hívtak be Ohióból szövetséges szolgálatra.⁴⁰ Szeptember végére ez a szám 112-re nőtt.⁴¹ Harrison 1812 őszén megindult vegyes szövetséges/milícia hadseregével Detroit felé, gondosan biztosítva menetvonalát, erős helyőrségeket hagyva maga után. Miután azonban hadserege bal szárnyát a Raisin folyó mentén 1813. január 22-én az angolok megsemmisítették, téli szállására vonult, ami egyúttal az 1812-es nyugati hadjárat végét is jelentette.⁴²

1813. február 1-én, Harrison hozzákezdett Fort Meigs építéséhez a Maumee folyó déli partján, újra megerősítve az észak-nyugati határ védelmét.⁴³ Az erődöt az első angol ostrom április 27. és május 9. között érte. Miután egy sikertelen vállalkozás során az angolok több száz védőt lemészároltak, Meigs kormányzó Ohio teljes milíciáját behívta, és személyesen vezette Fort Meigs felmentésére. Mielőtt azonban az erődhez érkeztek volna, az angolok feloldották az ostromot, így Harrison hazaküldte Meigs milicista hadseregét.⁴⁴ Június 20-28. között az angolok újra Fort Meigs ellen vonultak, de eredményt nem értek el. Ezt követte augusztus 1-3. között Fort Stephenson (a Sandusky folyó mentén, az Erie tó déli partján) ostroma. Az ostrom hírére Meigs kormányzó újra behívta a teljes milíciát, több mint 10 000 embert.⁴⁵ Mielőtt azonban az erődhez értek volna, az angolok megint elvonultak. Így Harrison elbocsátotta a milícia zömét, két ezredet tartva mindössze fegyverben.⁴⁶

Alapjaiban változtatta meg a katonai helyzetet Perry sorhajókapitány győzelme az Erie tavon. Szeptember 10-én a Perry vezette flotta a teljes Erie tavi angol flottát fogságba ejtette, lehetővé téve ezzel Harrison szabad mozgását a tókörményeki

³³ Heim, W. S., *American State Papers*, (1998) Volume I – V (továbbiakban: A.S.P.)

³⁴ Noha az északi hadszíntéren (a Niagara és a Szt. Lőrinc folyók mentén, és a Champlain tó északi végén) a Kanadai határ mentén, jelentős harcok folytak, azok nem befolyásolták jelentősen a hadműveleti helyzetet.

³⁵ Galbreath, Charles B. *History of Ohio*. The American Historical Society, Inc. Chicago & New York, vol 1, 564 (1925)

³⁶ National Intelligencer, Washington D.C., 4/12/1812 (tovább N. I.)

³⁷ McAfee, Robert D., *History of the Late War in the Western Country*, (1816), Historical Publishing Co., Bowling Green, OH (1919), 62

³⁸ N.I.

³⁹ Ibid.

⁴⁰ Roster of Ohio Soldiers in the War of 1812, Adjutant General of Ohio (1916) (továbbá Roster 1812)

⁴¹ Ibid.

⁴² Ryan, David J., *Ohio in Four Wars*, The Heer Press, Cooumbus (1917), 23

⁴³ Ibid, 24

⁴⁴ Ibid, 35

⁴⁵ Ibid, 53

⁴⁶ N.I.

HADTUDOMÁNYI SZEMLE

Budapest, 2010.
3. évfolyam 2. szám

KOC SIS Sándor

határon.⁴⁷ Ezt követően az angolok kivonultak Detroitból, majd katasztrofális vereséget szenvedtek a kanadai Thames folyó mentén, Harrison katonáitól (Tecumseh is itt vesztette életét). Ezzel az 1812-es háború Ohio határán befejeződött, noha több milicista egység szolgálatban maradt a határ menti erődítményekben.

Azt kell mondanunk, hogy ez a háború a férfi lakosság arányban nagyobb erőfeszítést kívánt az ohioi miliciától, mint a polgárháború, annak ellenére, hogy ott számban több ohioi katona szolgált. Nem szabad elfelejtenünk az a tényt, hogy egy éppen kialakuló, újonnan betelepített államról volt szó, ahol a milícia behívása sokkal nagyobb gazdasági, mint társadalmi felfordulást jelentett, mint a későbbi időkben.

Az 1812-es háború után is folytatódott Ohio rohamos fejlődése, lakosságának folyamatos növekedése. Ez természetesen a jogszabályi keretek kialakítására is hatással volt.⁴⁸ Az 1815-ös békét követő 20 év alatt a besorolt milícia létszáma 146 428-ra nőtt, ami 17 hadosztályba szervezett 55 dandárt jelentett, benne 1131 gyalogos, 66 lovas és 40 tüzér század.⁴⁹ A létszámok ugyanakkor csalókák, mert a felszerelés terén korántsem volt ennyire impozáns a helyzet. Egyenruhával és egyes fegyverekkel csak az önkéntes századok (lovas, tüzér, puskás és könnyű gyalogos) rendelkeztek. Jellemző, hogy a tüzér századoknak csak egy-egy lövegük volt, lőszer kocsis és vontató ló nélkül. Jól mutatják a felszerelési problémákat azok a jelentések, amelyeket az Adjutant General és a Quartermaster General küldött 1835-ben. Ezekből kiderül, hogy a miliciának 15%-a volt mindössze ellátva fegyverrel, ebből is 6% a saját fegyverével ment volna a harcba.⁵⁰

Az sem növelte a milícia tekintélyét, hogy a mustrát évi egy napra csökkentették.⁵¹ A besorolt miliciarendszer elsorvadását mutatja az is, hogy például 1840-ben a 23 hadosztályból 6 egyáltalán nem tett jelentést, és csak 12-nek jelentkezett valamennyi dandára.⁵²

Az állam vezetése végül elismerte a helyzet tarthatatlanságát és az 1844. március 12-én elfogadott milícia törvényben – noha megtartotta a milícia besorolási rendszert – eltörölte az általános milícia kiképzést és a saját fegyverrel való ellátási kötelezettséget.⁵³ Bár a törvényekben hosszú évekig megmaradt a milícia besorozási cikkely, a valóságban ezen túl csak katonai népszámlálási szerepet játszott.

Kulcsszavak: amerikai nemzeti gárda, haderő-szervezés, Ohio

Keywords: American National Guard, Ohio

FELHASZNÁLT IRODALOM

Acts of the State of Ohio, LAWS, ETC (különböző évek)

CHASE, Salmon P.: *Statutes of Ohio*, Corey & Fairbank; Cincinnati (1833)

GALBREATH, Charles B.: *History of Ohio*. The American Historical Society, Inc. Chicago & New York, Volume 1 (1925)

HEIM, W. S.: *American State Papers*; (1998)

Historical Statistics of the United States. Cambridge University Press; New York, 2006, Volume 1

HUNT, Douglas R.: *The Ohio Frontier: Crucible of the Old Northwest 1720-1830*, Indiana University Press; (1966)

Laws of the Governor and the Judges under the Ordinance of 1787

⁴⁷ Ryan, 57-61

⁴⁸ 1818, 1821, 1824, 1826, 1831, és 1837-ben vagy módosította, vagy új törvényt hozott az Ohio-i Államgyűlés.

⁴⁹ A.S.P., 1835

⁵⁰ A.S.P., 1835; E.D., 1841, Doc. No. 59, Quartermaster General 12/13/1841

⁵¹ Reid, Whitelaw; *Ohio in the War*; Moore, Wiltach & Baldwin, Cincinnati, (1868) Volume I, 19

⁵² E.D. 1841, Doc. No. 57, Adjutant General 2/6/41

⁵³ O.M.L. 1844, 3/12/44, Section 1 & 2

HADTUDOMÁNYI SZEMLE

KOC SIS Sándor

Budapest, 2010.
3. évfolyam 2. szám

Laws of the Northwest Territory

McAFEE, Robert D.: *History of the Late War in the Western Country*. (1816) Historical Publishing Co; Bowling Green, OH; (1919)

Messages and reports made to the General Assembly and the Governor of the State of Ohio (különböző évek)

National Intelligencer. Washington, D.C.

Ohio Constitution of 1802

REID, Whitelaw: *Ohio in the Civil War*, Moore, Wilstach & Baldwin; Cincinnati; Volume I; (1868)

Roster of Ohio Soldiers in the War of 1812. Adjutant General of Ohio; (1916)

RYAN, Davis J.: *Ohio in Four Wars*, The Heer Press; Columbus, OH; (1917)